

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2019/1870 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 7ης Νοεμβρίου 2019****για την τροποποίηση και τη διόρθωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 όσον αφορά τα μέγιστα επιτρεπτά επίπεδα ερουκικού οξέος και υδροκυανικού οξέος σε ορισμένα τρόφιμα****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 315/93 του Συμβουλίου, της 8ης Φεβρουαρίου 1993, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών για τις προσμείξεις των τροφίμων ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 της Επιτροπής ⁽²⁾ καθορίζει τα μέγιστα επιτρεπτά επίπεδα για ορισμένες ουσίες οι οποίες επιμολύνουν τα τρόφιμα, μεταξύ των οποίων και το ερουκικό οξύ σε ορισμένα τρόφιμα.
- (2) Στις 21 Σεπτεμβρίου 2016 η επιστημονική ομάδα για τις μολυσματικές προσμείξεις στην τροφική αλυσίδα (CONTAM) της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA) εξέδωσε επιστημονική γνώμη για το ερουκικό οξύ στις ζωοτροφές και τα τρόφιμα ⁽³⁾. Η EFSA όρισε ανεκτή ημερήσια πρόσληψη (TDI) 7 mg ανά κιλό σωματικού βάρους (bw) ημερησίως για το ερουκικό οξύ. Τα υψηλότερα επίπεδα διατροφικής έκθεσης παρατηρήθηκαν σε βρέφη και άλλα παιδιά με επίπεδα έκθεσης πάνω από την TDI. Το γεγονός αυτό μπορεί να υποδεικνύει κίνδυνο για νεαρά άτομα με υψηλή έκθεση σε ερουκικό οξύ.
- (3) Τα στοιχεία σχετικά με την παρουσία του ερουκικού οξέος στα φυτικά έλαια και λίπη υποδηλώνουν ότι, για τα περισσότερα φυτικά έλαια και λίπη, μπορούν να επιτευχθούν χαμηλότερα επίπεδα με την εφαρμογή ορθών πρακτικών, π.χ. με τη χρήση ποικιλιών χαμηλής περιεκτικότητας σε ερουκικό οξύ. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να μειωθεί το μέγιστο επιτρεπτό επίπεδο για τα φυτικά έλαια, με εξαίρεση το έλαιο καμελίνας (ψευδολιναριού), το σιναπέλαιο και το έλαιο βόραγου (μπουράντζας), στο επίπεδο που έχει καθοριστεί από τον Codex Alimentarius για το κραμβέλαιο με χαμηλή περιεκτικότητα σε ερουκικό οξύ ⁽⁴⁾.
- (4) Για το έλαιο καμελίνας, το σιναπέλαιο και το έλαιο βόραγου, έχουν προσκομιστεί στοιχεία που αποδεικνύουν ότι δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν χαμηλότερα επίπεδα με την εφαρμογή ορθών πρακτικών, δεδομένου ότι για τα εν λόγω είδη δεν υπάρχουν ποικιλίες από τις οποίες τα εξαγόμενα φυτικά να περιέχουν επίπεδα ερουκικού οξέος χαμηλότερα από το μέγιστο επιτρεπτό επίπεδο που προτείνεται για τα άλλα φυτικά έλαια. Επομένως, και δεδομένου ότι τα εν λόγω έλαια είναι μικρότερης σημασίας για την έκθεση του ανθρώπου σε σχέση με άλλα φυτικά έλαια, το μέγιστο επιτρεπτό επίπεδο για το ερουκικό οξύ στο έλαιο καμελίνας, το σιναπέλαιο, και το έλαιο βόραγου θα πρέπει να παραμείνει ως έχει. Επιπλέον, για να αποφευχθεί το κλείσιμο μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων σε ορισμένα κράτη μέλη, είναι σκόπιμο να εξαιρεθεί από την εφαρμογή του μέγιστου επιτρεπτού επιπέδου το σιναπέλαιο που παράγεται και καταναλώνεται τοπικά σε μικρές ποσότητες, με την αποδοχή της αρμόδιας αρχής.
- (5) Δεδομένου ότι το μέγιστο επιτρεπτό επίπεδο για τα φυτικά έλαια και λίπη ισχύει επίσης και για τα φυτικά έλαια που χρησιμοποιούνται ως συστατικό στα τρόφιμα, δεν είναι αναγκαίο να καθοριστεί μέγιστο επιτρεπτό επίπεδο για το ερουκικό οξύ στα τρόφιμα που περιέχουν πρόσθετα φυτικά έλαια και λίπη.
- (6) Δεδομένης της υψηλής συγκέντρωσης του ερουκικού οξέος στη μουστάρδα υπάρχει κίνδυνος σημαντικής έκθεσης στο ερουκικό οξύ μέσω της κατανάλωσης μουστάρδας. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να καθοριστεί μέγιστο επιτρεπτό όριο για το ερουκικό οξύ στη μουστάρδα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 37 της 13.2.1993, σ. 1.⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2006, για καθορισμό μέγιστων επιτρεπτών επιπέδων για ορισμένες ουσίες οι οποίες επιμολύνουν τα τρόφιμα (ΕΕ L 364 της 20.12.2006, σ. 5).⁽³⁾ EFSA Journal 2016-14(11):4593.⁽⁴⁾ Πρότυπο για κατενομαζόμενα φυτικά έλαια (CODEX STAN 210-1999), Codex Alimentarius.

- (7) Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/127 της Επιτροπής⁽³⁾ έχει ήδη καθορίσει ένα μέγιστο επιτρεπτό επίπεδο για το ερουκικό οξύ στα παρασκευάσματα για βρέφη και τα παρασκευάσματα δεύτερης βρεφικής ηλικίας. Για λόγους σαφήνειας, θα πρέπει να διαγραφεί το μέγιστο επιτρεπτό επίπεδο για το ερουκικό οξύ στα παρασκευάσματα για βρέφη και τα παρασκευάσματα δεύτερης βρεφικής ηλικίας το οποίο καθορίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 της Επιτροπής.
- (8) Στον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1237⁽⁴⁾ της Επιτροπής, δεν καθορίζεται μονάδα μέτρησης για το μέγιστο επιτρεπτό του υδροκυανικού οξέος. Επομένως, είναι σκόπιμο να διορθωθεί το εν λόγω σφάλμα ώστε να παρασχεθεί ασφάλεια δικαίου.
- (9) Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (10) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής φυτών, ζώων, τροφίμων και ζωοτροφών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα I του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 διορθώνεται σύμφωνα με το παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Τα τρόφιμα που απαριθμούνται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού, τα οποία έχουν διατεθεί νομίμως στην αγορά πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, μπορούν να παραμείνουν στην αγορά μέχρι την ημερομηνία ελάχιστης διατηρησιμότητας ή την ημερομηνία λήξης τους.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Νοεμβρίου 2019.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
Jean-Claude JUNCKER

⁽³⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/127 της Επιτροπής, της 25ης Σεπτεμβρίου 2015, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 609/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις ειδικές απαιτήσεις ως προς τη σύνθεση και τις πληροφορίες για τα παρασκευάσματα για βρέφη και τα παρασκευάσματα δεύτερης βρεφικής ηλικίας, καθώς και όσον αφορά τις απαιτήσεις πληροφόρησης σχετικά με τη διατροφή των βρεφών και των μικρών παιδιών (ΕΕ L 25 της 2.2.2016, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1237 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 2017, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 όσον αφορά τα μέγιστα επιτρεπτά επίπεδα του υδροκυανικού οξέος σε μη μεταποιημένους ολόκληρους, τριμμένους, αλεσμένους, σπασμένους ή τεμαχισμένους πυρήνες βερίκοκων που διατίθενται στην αγορά για τον τελικό καταναλωτή (ΕΕ L 177 της 8.7.2017, σ. 36).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Στο τμήμα 8 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1881/2006, η εγγραφή 8.1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

	Τρόφιμα ⁽¹⁾	Μέγιστα επιτρεπτά επίπεδα (g/kg)
«8.1	Ερουκικό οξύ, συμπεριλαμβανομένου του ερουκικού οξέος σε λίπος	
8.1.1.	Φυτικά έλαια και λίπη, τα οποία διατίθενται στην αγορά για τον τελικό καταναλωτή ή για χρήση ως συστατικά σε τρόφιμα, με εξαίρεση το έλαιο καμελίνας, το σιναπέλαιο και το έλαιο βόραγου	20,0
8.1.2.	Έλαιο καμελίνας, σιναπέλαιο και έλαιο βόραγου	50,0
8.1.3.	Μουστάρδα (άρτυμα)	35,0

(¹) Με την αποδοχή της αρμόδιας αρχής, το μέγιστο επιτρεπτό επίπεδο δεν ισχύει για το σιναπέλαιο που παράγεται και καταναλώνεται τοπικά.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Στο τμήμα 8 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1881/2006, η εγγραφή 8.3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

	Τρόφιμα ⁽¹⁾	Μέγιστο επιτρεπτό επίπεδο (mg/kg)
«8.3	Υδροκυανικό οξύ, συμπεριλαμβανομένου του υδροκυανικού οξέος που είναι δεσμευμένο σε κυανογόνους γλυκοζίτες	
8.3.1.	Μη μεταποιημένοι ολόκληροι, τριμμένοι, αλεσμένοι, σπασμένοι ή τεμαχισμένοι πυρήνες βερίκοκων που διατίθενται στην αγορά για τον τελικό καταναλωτή ⁽¹⁾ ⁽²⁾	20,0

⁽¹⁾ “Μη μεταποιημένα προϊόντα” όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την υγιεινή των τροφίμων (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 1).

⁽²⁾ “Διάθεση στην αγορά” και “τελικός καταναλωτής” όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1).».